

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., s. r. o.**, P., C., zast. advokátom Mgr. M. B., G., proti žalovanému: **Bc. M. Č.- S., Š., Š.**, zast. advokátom JUDr. T. K., K., **o zaplataenie 195 517 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob 76/2007–133 zo dňa 30. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi trovy v dovolacom konaní **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Galanta rozsudkom č. k. 17 Cb/14/2007–94 zo dňa 14. decembra 2007 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 195 517 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne z dlžnej sumy od 28. 09. 2006 do zaplataenia a na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 11 730 Sk titulom súdneho poplatku a 71 466,50 Sk náhradu trov právneho zastúpenia.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca si uplatnil návrhom doručeným 05. 12. 2006 právo na zaplataenie faktúry č. X., ktorú žalobca vystavil žalovanému ako objednávateľovi za vykonanie diela zásyp umelého trávniku s umelým vláknom, pieskom a gumugranulátom s nasledovným spracovaním. Za preukázané mal, že medzi investorom a žalovaným došlo dňa 25. 10. 2004 k uzatvoreniu zmluvy, ktorá obsahuje jednak kúpnu zmluvu materiál a jednak zmluvu o dielo / vykonanie práce /. Za preukázané prvostupňový súd mal, že dielo u žalobcu objednával žalovaný vo vlastnom mene, kedy sa subdodávateľsky snažil splniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy č. X. a ústnej dohody medzi žalovaným a investorom / vykonanie stavebných prác /. Plnomocenstvo Mgr. O. prvostupňový súd

označil za neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť, nakoľko z neho nie je jasné, na čo bol zástupca splnomocnený, pretože z obsahu nevyplýva či sa jedná o dodávku materiálu, alebo prác, alebo oboch prípadne aj niečoho ďalšieho, ani čo sa chápe pod realizáciou športového ihriska. Citoval ustanovenie § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 546 ods. 2 Obchodného zákonníka § 365 Obchodného zákonníka a uviedol, že žalobca vystavil faktúru dňa 22. 09. 2006 so splatnosťou 27. 09. 2006 na sumu nižšiu oproti cenovej ponuke a to vo výške 195 517 Sk a že žalovaný si aj napriek výzve žalobcu jeho povinnosť nespĺnil, a preto sa dňom 28. 09. 2006 dostal do omeškania a omeškanie trvá dodnes. Súd preto odo dňa omeškania vyhovej návrhu a na zapltenie úrokov z omeškania, žalovaného zaviazal vo výške 13% p. a., pretože základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu bola stanovená vo výške 4% p. a. O istine rozhodol podľa ustanovenia § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka keď žalovaný odsúhlasil cenovú ponuku zaslanú žalobcom a žalobca dokonca fakturoval nižšiu sumu ako bola pôvodne dohodnutá. Túto sumu už nemohol znížiť ani po tom ako mu žalovaný oznámil, že dielo nevykonal riadne, nakoľko do rozhodnutia súdu žiadne vady diela podľa § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka neuplatnil. Na základe uvedeného rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol ako odvolací súd, Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 21 Cob 76/2008-133 zo dňa 30. 09. 2008 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s záverom prvostupňového súdu o existencii právneho vzťahu účastníkov a z neho vyplývajúceho peňažného nároku žalobcu záväzku podloženého listinnými dôkazmi i výsluchom svedkov, ktoré dôsledne logicky vyhodnotil. Za právne bezvýznamné označil, že žalobca na cenovej ponuke označil neexistujúci subjekt, keďže dispozícia sa nepochybne dostala do rúk žalovaného a z jeho sídla bol odoslaný akceptačný list, z ktorého je zrejmé, že bol vykonaný po dohovore s investorom, nie v jeho mene. Za nepravdivé tvrdenie označil žalovaného, že v konaní vylúčil pravosť svojho podpisu na protokole o odovzdaní a prevzatí diela, nakoľko na pojednávaní pred súdom prvého stupňa uviedol iba to, že sa mu zdá, že protokol podpísal a v tomto smere ani nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, nenavrhol

vykonanie iných dôkazov a preto ako nedôvodnú hodnotil odvolací súd jeho námietku týkajúcu sa nevykonania navrhnutých dôkazov.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou podal dovolanie žalovaný podaním doručeným súdu 30. 12. 2008 / na strane 138 / a za nepochybné označil, že v uvedenej ponuke bol uvedený neexistujúci subjekt a že napadnuté rozhodnutie je ako aj jeho zdôvodnenie nesprávne. Poukázal na skutočnosti ktorými sa konajúci súd nezaoberal a s poukazom na ustanovenie § 237 a § 243b ods. 2, 3 O. s. p. uviedol, že obidva sudy svojim postupom odňali možnosť účastníkovi konania konať pred súdom a to tým, že nevykonali dôkaz, ktorý pre rozhodnutie vo veci samej mal podstatný význam, pričom ako nespochybniteľný dôkaz prijali obidva sudy svedectvo svedka E. F., ktorý svedok založil do spisu aj originál sporného protokolu o odovzdaní a prevzatí diela, pričom nezaujatosť tohto svedka je podľa dovolateľa pochybná. Podľa dovolateľa nevykonanie dôkazu, ktoré bolo pre rozhodnutie vo veci samej nevyhnutné, zabránilo účastníkovi konať pred súdom a z uvedených dôvodov preto navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie proti rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 27. 11. 2008 ako podané v zákonnej lehote podľa ustanovenia § 242 O. s. p. s tým, že ako prvou otázkou sa zaberá otázkou prípustnosti dovolania. V danom prípade ide o dovolanie proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, a preto prípustnosť dovolania podľa § 238 O. s. p. je vylúčená. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný prípustnosť dovolania odvodzuje ustanovením § 237 O. s. p. konkrétne písmenom f./ O. s. p., že obidva sudy odňali žalovanému možnosť konať pred súdom keď nevykonali ním navrhnutý dôkaz.

Základnou otázkou pre posúdenie prípustnosti dovolania je či v prípade, keď súd nevykoná dôkaz navrhnutý účastníkom konania, odníme mu možnosť konať pred súdom. Z ustanovenia § 120 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súď môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci konania, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Zo samotného znenia ustanovenia § 120 ods. 1 O. s. p. je zrejmé, že súď rozhoduje, ktoré z označených dôkazov vykoná, teda je to súď, ktorý má možnosť rozhodnúť, z ktorých z navrhnutých dôkazov vykoná. Rozhodnutie, ktorý

z označených dôkazov súd vykoná je rozhodnutím a právom súdu. Účastník konania má povinnosť aj právo dôkazy označovať a súd rozhoduje, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súdna prax už ustálila, že nie je potrebné vykonávať všetky označené dôkazy, ktoré súd považuje za nadbytočné a nespôsobilé preukázať tvrdené skutočnosti, ktoré nie sú významné a podobne. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že o odňatie možnosti konať pred súdom nejde keď súd navrhovaný dôkaz účastníkom konania nevykoná, keďže súd postupuje v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / §10a ods. 1 O. s. p. / na základe uvedeného dospel k záveru, že v danom nejde o dovolanie prípustné s odkazom na ustanovenie § 237 písmeno f./ O. s. p. a ani žiaden iný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. nezistil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného s odkazom na ustanovenia § 243c O. s. p. a § 218 ods. 1 písmeno c./ O. s. p. odmietol. S dôvodmi uvedenými v dovolaní žalovaného sa vzhľadom na skutočnosť, že nejde o dovolanie prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky / §10a ods. 1 O. s. p. / nezaoberal.

Úspešnému žalobcovi trovy v dovolacom konaní nepriznal nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2010

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková